

Full diocesà

21 de gener del 2018

p5 – Formació de catequistes dels Arxiprestats del Sud

p6 – "Catalunya Cristiana" arriba al número 2.000

800 anys de la Universitat de Salamanca

Alfons IX de Lleó va voler tenir estudis superiors en el seu regne i per això va crear en 1218 les «scholas Salamanticae», germen de l'actual Universitat de Salamanca que s'apropa a complir els 800 anys d'història ininterrompuda creant, promocionant i divulgant el coneixement.

Així, la Universitat de Salamanca es va convertir, juntament amb París, Oxford i Bolonya, en una de les primeres universitats europees i avui dia és l'única espanyola que ha mantingut la seva activitat a través dels segles.

La ciència i la tecnologia desenvolupades a la Universitat de Salamanca han protagonitzat alguns dels avenços més importants dels últims segles. De l'Estudi de Sala-

manca van sorgir personalitats com Torres Villarroel o Abraham Zacut, el qual va desenvolupar un tractat d'astronomia imprescindible per a la navegació que va fer possible unir continents.

El pensament avançat de Francisco de Vitoria ha fet que es consideri Salamanca bressol del Dret Internacional, però per les seves aules hi han passat altres personatges il·lustres, com a fra Luis de León o Francisco de Salinas o Antonio de Nebrija, creador de la primera gramàtica del castellà. En èpoques més recents, la Universitat ha acollit grans pensadors i estadistes, com Miguel d'Unamuno, Enrique Iglesias, Jacques Delors o Adolfo Suárez, que han contribuït a la construcció de l'ordre internacional.

«Veniu amb mi i us faré pescadors d'homes»

Diumenge III durant l'any / Cicle B

Lectura de la profecia de Jonàs

El Senyor va fer sentir a Jonàs la seva paraula i li digué: «Vés a Nínive, la gran capital, i proclama-hi el que jo et diré.» Jonàs se n'anà a Nínive, tal com el Senyor li havia manat. Nínive era una ciutat grandiosa. Per recórrer-la tota calia fer tres dies de camí. Jonàs començà a fer una jornada de camí dintre la ciutat i cridava: «D'aquí a quaranta dies, Nínive serà destruïda.» La gent de Nínive cregué en Déu: proclamaren un dejuni i, des dels més poderosos fins als més humils, es vestiren de sac negre. Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia amb què els havia amenaçat. (3,1-5.10)

Salm responsorial

Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes
(Salm 24)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Vull dir, germans, que no podem deixar perdre l'oportunitat present. Des d'ara, els qui tenen muller han de viure com si no en tinguessin, els qui ploren, com si res no els fes plorar, els qui estan contents, com si res no els alegrés, els qui compren, com si no tinguessin res, i els qui treuen profit d'aquest món, com si no en traguessin cap, perquè aquest món que veiem amb els ulls passa aviat. (7,29-31)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

Després d'haver estat empresonat Joan, Jesús es presentà a Galilea predicant la bona nova de Déu; deia: «Ha arribat l'hora i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en la bona nova.» Tot passant vora el llac de Galilea, veié Simó i el seu germà Andreu. Estaven tirant el filat a l'aigua, perquè eren pescadors. Jesús els digué: «Veniu amb mi, i us faré pescadors d'homes.» Immediatament abandonaren les xarxes i se n'anaren amb ell. Poc més enllà veié Jaume, fill de Zebedeu, i el seu germà Joan. Eren a la barca repassant les xarxes. Els cridà immediatament, i ells deixaren el seu pare Zebedeu amb els jornalers a la barca, i se n'anaren amb Jesús. (1,14-20)

«Déu veié que de fet es convertien i s'apartaven del mal camí, i es va desdir de fer caure sobre d'ells la desgràcia»

Joan i Jesús: continuïtat i ruptura

Jean Hakolimana, prev.

Per tal d'iniciar el seu ministeri, Joan es va presentar al desert. Jesús en canvi, es presenta a Galilea. Mentre Joan convidava la gent a sortir cap al desert per poder aïllar-se i fer un retrobament amb Déu, Jesús fa un pas endavant i vol portar el missatge en el si de les seves vides. No és d'estranyar que connecti amb els seus primers deixebles des d'una situació rutinària i banal de la vida: la pesca. A part d'aquestes diferències, Joan i Jesús coincideixen en l'anàlisi de la realitat: el Regne de Déu és a prop i demana conversió. Déu està configurant una alternativa a la societat existent, quelcom diferent que trenca amb els criteris vigents. Déu vol ser el centre i el referent per al nou món i convida a entrar en aquesta nova dinàmica. Aquest és el sentit de la conversió: canviar de centre i donar un nou enfocament a la nostra vida tal com ho subratlla la segona lectura.

Tanmateix, aquest nou escenari té unes exigències que no passen desapercubudes. Demana una entrega total i joiosa. És el que es dedueix de la prompta resposta per part dels primers deixebles. Demana també una certa renúncia: alguna cosa hem de deixar quan optem per fer de Déu el nostre horitzó, quan decidim integrar el seu projecte del nou Regne. Per l'eficàcia d'aquest seguiment, Jesús crida els seus deixebles de dos en dos. Com a bon jueu, sap que el testimoni d'un de sol no val. Sempre crida i envia de dos en dos. En això es fonamenta la transcendència de les nostres comunitats. No n'hi ha prou de respondre a la crida del Senyor. És igual d'important cuidar la dimensió comunitària del nostre seguiment. El nostre testimoni és més creïble quan confessem plegats.

La imatge

Que ningú no es posi nerviós ni corri a dir que això no és per a ell! Una de les primeres accions on Jesús defineix com és un deixeble seu és cridar-lo a deixar allò que estava fent —la casa, la família i el treball— per anar darrere seu.

Dues parelles de germans inicien una manera de fer gens segura, només amb la confiança en ell i aprenent els ensenyaments i les obres del Mestre.

La crida de Pere i Andreu (1430). Fra Angèlic

Lit. hores: Setmana III

22 dilluns

—Sant Vicenç, diaca (s.III)
—Santa Agnès, verge i màrtir (*304)
2 Samuel 5,1-7.10 / Salm 88 /
Marc 3,22-30

23 dimarts

—Sant Ildefons, bisbe (606-667)
—Sant Francesc Gil de Frederic, màrtir (1702-1745)
2 Samuel 6,12b-15.17-19 / Salm 23 /
Marc 3,31-35

24 dimecres

—Sant Francesc de Sales, bisbe i doctor de l'Església (1567-1622)
2 Samuel 7,4-17 / Salm 88 /
Marc 4,1-20

25 dijous

—La Conversió de Sant Pau, apòstol
—Santa Elvira, verge (s.XII)
Fets 22,3-16 / Salm 116 /
Marc 16,15-18

26 divendres

—Sants Timoteu i Titus, bisbes (s.I)
2 Timoteu 1,1-8 / Salm 50 /
Marc 4,26-34

27 dissabte

—Santa Àngela Mèrici, verge (1474-1540)
—Sant Enric d'Ossó i Cervelló, prevere (1840-*1896)
2 Samuel 12,1-7a.10-17 / Salm 50 /
Marc 4,35-41

28 diumenge IV de durant l'any / Cicle B

—Sant Tomàs d'Aquino, (1225-1274)
—Sant Valeri
Deuteronomi 18,15-20 / Salm 94 / I
Corintis 7,32-35 / Marc 1,21-28

Concert de Reis a la parròquia de Tàrrega

Josep Castellà

L'església de Santa Maria de l'Alba de Tàrrega fou el marc del tradicional Concert de Reis ofert per l'Agrupació Coral Oberta de Ponent.

La massa coral estava integrada per les formacions de la Coral Ramon Carnicer de Tàrrega i la Coral Sant Joan de Penelles, aplegant una trentena de veus, juntament amb la formació de set músics del Grup Instrumental de Cambra. Com a solistes hi intervingueren les sopranos Maria Jesús Castell i Eva Maria Ruiz; Tere Udina, mezzo; Oriol Ubach, tenor; Néstor Pindado, baríton, i Enric Arquimbau, baix; tots ells sota la direcció de Vicenç Perera.

Després d'unes paraules de presentació a càrrec de la Sra. Maria Amor Farrè,

presidenta de la Coral Ramon Carnicer, s'inicià la primera part del repertori interpretant-se temes d'evocació natalenca: «Si el món és ple de gebre», de J.S. Bach; «Cançó de bres de Maria», de Max Reger; «La cançó del timbaler», de Katerina K.Davis, i «Diada de Reis», de M. Mayral. En la segona part s'escoltaren, entre altres, el «Salm 42», musicat per Fèlix Mendelsshon; «Que vinguin els pallassos», de Stephen Sondheim; «L'ocell de llibertat», text i música de Vicenç Perera, i «Al jardí del monestir», d'Albert W. Ketelbey.

Acabà aquesta audició amb la interpretació de la coneguda «Santa Nit». Al concert hi foren presents, entre altres, Mn. Josep Maria Vilaseca i l'alcaldeessa de Tàrrega, Sra. Rosa Maria Perelló.

Completes de Cervera 2018

4-6 de febrer

Com cada any, del 4 al 6 de febrer tindrà lloc la Festa del Santíssim Misteri de Cervera amb la interpretació de les conegudes Completes. Publiquem els actes previstos:

Assajos del Cor de les Completes (oberts a tothom):

- Diumenge 28 de gener, a les 17h, al Paranimf de la Universitat.
- Diumenge 4 de febrer, a les 12h, a l'església de Santa Maria.

Concert de les Completes (església de Santa Maria de Cervera):

- Dilluns 5 de febrer, a les 20h.

Ofici en honor del Santíssim Misteri (església de Santa Maria de Cervera):

- Dimarts 6 de febrer, a les 11.30h.

Podeu adquirir la partitura i el CD per a cadascuna de les veus a la botiga Sol Major (plaça Major, 12, Cervera).

El Sr. Bisbe presideix la formació de catequistes dels Arxiprestats del Sud

Josep Castellà

El bisbe de Solsona Xavier Novell va presidir la formació de catequistes dels Arxiprestats de la Segarra, Pla d'Urgell i Tàrrrega, amb la presència d'una vuitantena de catequistes de la zona sud del bisbat.

La trobada va tenir lloc a Tàrrrega, començant a la capella de la Mare de Déu dels Dolors i el Santíssim de l'església parroquial de Santa Maria de l'Alba amb una missa concelebrada presidida pel prelat i els rectors dels arxiprestats.

Després es reuniren a la sala d'actes de l'Edifici Parroquial on el Sr. Bisbe va fer una xerrada amb el títol "Una nova organització diocesana al servei d'uns comunitats parroquials evangelitzadores".

Tot seguit els catequistes participants d'aquesta trobada i l'equip evangelitzador de Tàrrrega feren una breu posada en comú. La trobada va finalitzar compartint un sopar de germanor a les sales de la rectoria.

Benedicció de capelletes, a Miralcamp

El dia 31 de desembre, festa de la Sagrada Família, a la parròquia de Miralcamp es recuperà la tradició de beneir les capelletes de la Sagrada Família.

És una tradició que començà l'any 1910, quan Mn. Joan Borniol Oriol proposà als feligresos de comprar unes capelletes de la Sagrada Família i passar-les per les cases. La proposta va tenir molta acceptació i s'adquiriren les capelletes, les qual eren rebudes per les famílies que així ho volien i les tenien a casa durant dos o tres dies, fent oració o resant el rosari. Quan hi havia un difunt a la casa, els veïns hi portaven la capella, que la família situava en un lloc preferent.

Avui aquesta tradició es manté viva, i les sis capelletes són rebudes per 161 famílies del poble de Miralcamp que continuen la devoció a la Sagrada Família.
Informa: Parròquia de Miralcamp

Catalunya Cristiana

«Catalunya Cristiana» arriba a la fita del número 2.000

Redacció

Avui 21 de gener *Catalunya Cristiana* arriba a la fita històrica del número 2.000. Es tracta d'una de les efemèrides més rellevants en la història de gairebé quaranta anys d'aquest setmanari fundat, l'any 1979, per Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa. De fet, és l'únic setmanari religiós que es publica a Catalunya. «Un setmanari, a més, que va comptar amb la col·laboració des de primera hora de Mn. Joan Carrera, després bisbe», recorda l'actual director, Mn. Jaume Aymar.

El número 2.000 comptarà amb un tiratge extraordinari de

40.000 exemplars i té com a lema «2.000 setmanes amb tu».

Per tal de celebrar l'efemèride, el cardenal Joan Josep Omella, arquebisbe de Barcelona i president del patronat de la Fundació Catalunya Cristiana, presidirà una missa a la catedral de Barcelona. Serà el diumenge 28 de gener a les 19 h. D'altra banda, segons explica Aymar, «la sortida del número 2.000 és també una ocasió per a anar introduint millores en els continguts, el disseny i l'edició del setmanari».

Augmenta la violència anticristiana

La tendència a l'alça de l'opressió i la violència anticristiana en el món no s'ha vist frenada tampoc en l'any que hem deixat, segons l'informe elaborat anualment per Portes Obertes (Open Doors), en el qual s'avalua la situació de persecució de cristians en el món i s'elabora un rànquing de països on viure la fe cristiana és més arriscat.

En total, Portes Obertes ha registrat 3.066 cristians morts per causes directament relacionades amb la seva fe, així com 793 esglésies o propietats d'esglésies atacades.

La persecució no solament es veu reflectida en actes de violència i empresonaments, sinó que la recerca avalua molta

altres formes de persecució enteses com a opressió en diferents nivells i àmbits socials. Això explica el fet que Nigèria, malgrat haver estat el país amb major nombre de cristians morts a causa de la seva fe, és el 14è lloc de la classificació dels 50 països on existeix major persecució. Els primers dos llocs d'aquesta llista els ocupen Corea del Nord i Afganistan.

L'article

Quin tresor, el temps!

Climent Forner, prev.

Havent encetat l'any nou 2018 com si fos una llonganissa, una de les preguntes a formular-nos és aquesta: Serà un bon any? Molt millor que el passat, almenys a casa nostra, en tots els aspectes, sense cap mena de dubte. Però hi ha encara un interrogant més profund, que ens hauríem de fer tots plegats, els joves i els no tan joves com els que ja passem dels noranta: Quin valor té el temps? ¿És or, com deien abans els anglesos i com encara opinen els actuals magnats de l'economia? ¿O és gràcia, com creiem o hauríem de creure els cristians? En el primer supòsit la vida és curta, molt curta, perquè no ens deixa guanyar més diners; en el segon, sigui curta o llarga, és cridada a ser eterna en comunió d'amor amb Aquell que ens ha creat i redimit perquè ens estima. Ara, és evident que la vida humana des del principi s'ha anat allargant de tal manera, gràcies a la ciència, la manduca i la sanitat, que aviat arribarem als cent com si res. Hi ha un salm que fa: «Ni que visquéssim setanta anys, i els més forts fins als vuitanta, al capdavant són de fatigues inútils, s'escolen de pressa, i ens n'anem volant...» Això en contrast amb l'eternitat de Déu: «Mil anys als teus ulls són com un dia que ja ha passat, com el relleu d'una guàrdia de nit.» Jo el valoro tant, el temps, que, si pogués, en compraria.

Sempre he admirat aquelles persones d'antany, àdhuc de segles enrere, que amb una existència breu com de 30, 40 o 50 anys van deixar una obra prodigiosa: Dant, l'autor de la *Divina Comèdia* en tenia entre 30 i 40 quan la va escriure (ni que morís a 56); Charles Péguy, 41; Teresina de Liseux, 24; Jacint Verdaguer, 57; Dietrich Bonheffer, 39; Màrius Torres, 26; Pere Tarrés, 45... Com és possible? Perquè sabien aprofitar el temps, al revés de nosaltres que, un cop jubilats, ens avorrim com unes ostres, no sabent què fer-ne. Ai, Senyor! Primer, l'edat de la jubilació professional no hauria de ser més tardana? Segon, l'experiència hauria d'haver potenciat les nostres aptituds personals fent-nos capaços de treure'n profit, sigui gaudint-ne amb la lectura, l'esport, les arts, els oficis, sigui mirant de fer tot el bé possible al servei dels altres, ajudant, assistint, col·laborant generosament, com a voluntaris de Càritas, de Mans Unides, de qualsevol entitat... És a dir, donant fruits abundants de bones obres. Altrament, el dia del judici final ens avergonyirem d'haver-nos-hi de presentar amb les mans buides.

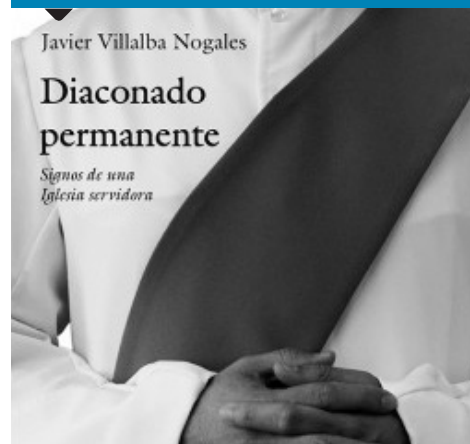
Jesús, només amb uns 33 anys, va passar per aquest món fent el bé, portant la salut i la salvació a tothom, perquè Déu era amb ell, tal com Pere certificava a casa de Corneli. El temps, no en dubtem, és gràcia, com la vida natural i la sobrenatural que el Pare ens ha donat sense cap mèrit de part nostra. Espremem-lo al màxim. Quin tresor!

El llibre

El diaconado permanente. Signos de una Iglesia servidora

Javier Villalba Nogales

Editorial San Pablo. 240 pp.
Preu: 16,49 euros.

Aquest llibre destaca la dimensió samaritana i servicial que correspon al diaconat, i en particular al permanent, i ens ajuda a comprendre millor qui són els diaques permanents, a qui representen i quina és la seva missió enmig del món i en nom de l'Església.

Els diaques desenvolupen tasques d'evangelització, litúrgia (administren el baptisme i el matrimoni i presideixen les exèquies) i específicament labors dins la pastoral social i caritativa.

L'autor analitza tots aquests aspectes des de la seva pròpia experiència personal i integra la «doble sacramentalitat» per ser casat i, al mateix temps, la vida familiar i professional.

Glossa

Jubileu de la Mercè

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El passat 17 de gener, a Sant Pere del Vaticà, es van iniciar les celebracions dels 800 anys de la fundació de l'Orde de Nostra Senyora de la Mercè. El 10 d'agost de 2018 es compliran vuit segles del naixement de la família mercedària. El Sant Pare ha concedit a tots els temples mercedaris la gràcia jubilar de la indulgència plenària.

Pere Nolasc, amb el patronat del rei Jaume el Conqueridor i el bisbe Berenguer de Palou, a la catedral de Barcelona, davant l'altar de santa Eulàlia, l'any 1218, va procedir a instituir una Orde extremadament innovadora: redemptora de captius. Hi havia milers de cristians que patint esclavatge en terra de "moros", perdien la dignitat i abandonaven la seva fe.

Pere Nolasc era mercader i fou sensible a aquest greu problema social i espiritual. L'any 1203, va viatjar a València, musulmana encara, i va comprar tres-cents captius. Va invertir en aquest alliberament tot el que tenia. D'aleshores ençà no va dedicar-se a altra cosa que crear llibertat i retornar la dignitat. Se li va unir un voluntariat amb el qual anualment feia una redempció organitzada.

La Santíssima Verge, la nit de l'1 al 2 d'agost, li va transmetre l'encàrrec de la Santíssima Trinitat que s'institucionalitzés el que venia fent. El rei i el bisbe patrocinaren la iniciativa, dotant a l'Orde amb l'Hospital de Santa Eulàlia i una part del Palau Reial, condecorant-la amb l'escut catedralici i la insígnia reial.

Pere Nolasc va assumir aquesta missió que Déu li demanà fins al punt d'establir un quart vot: disponibilitat dels frares de quedar captius i fins i tot morir enlloc dels captius. Això va produir nombrosos martiris i innombrables patiments. El nostre sant Ramon Nonat és exemple típic d'aquest carisma martirial: quatre vegades redemptor, dues vegades turmentat com a ostatge, un cop turmentat amb l'atroc perforació dels llavis. L'Orde de la Mercè va arribar a redimir 80.000 esclaus.

La Mercè, orgull de Catalunya, gesta dels catalans de l'època medieval, fou clau en l'evangelització d'Amèrica perquè es dedicà, des de l'inici, a la dignificació de les presons i a l'atenció als presos i als alliberats de la presó després de complir les penes. A més, continua en la redempció espiritual dels captius d'avui, especialment a les presons, amb els marginats en els barris perifèrics.

